

Hesus naipako ba sa Krus?

Isang masusing pag-aaral at pananaliksik batay sa Bibliya at Banal na Qur'an

Paunang Salita

Sa ngalan ng Allah, ang Pinakamahabagin, ang Pinakamaawain. Ang kapurihan ay sa Allah lamang, at ang kapayapaan at biyaya ay sumakanila, sa huling Propeta Muhammad, sa kanyang pamilya at kanyang mga kasamahan.

Ang pamagat ng aklat na ito ay hango sa mga talata ng Bibliya na sinulat nina San Juan at San Lukas (Juan 19:5-6, 15 - Lukas 23:20-21). 'Ipako siya sa krus' kaya't ang tanong ko, naipako ba siya sa krus?

Sa paniniwala at aral Kristiyano, ito ang haligi ng kanilang doktrina at pangunahing kredo ng kanilang pananampalataya at dito nakasalalay ang kanilang katiyakan tungo sa buhay na walang hanggan.

Pinaniniwalaan ng lahat ng mananampalatayang Kristiyano na ang kanilang kaligtasan at pagkakamit ng buhay walang hanggan ay nakasalalay lamang sa kanilang pagsampalataya sa pagkapako at pagkamatay ni Hesus doon sa krus bilang kabayaran ng kanilang mga kasalanan, at ito ay ayon sa aral na kanilang tinanggap kay San Pablo na nasusulat sa Efeso:

"na sa kanya (Hesus) ay mayroon tayo ng ating katubusan sa pamamagitan ng kaniyang dugo, na kapatawan ng ating mga kasalanan, ayon sa mga kayamanan ng kanyang biyaya." (Efeso 1:7)

Ngunit ang tanong ay ito? Gaano katotoo at katibay ang aral na ito ng kaligtasan ng tao sa kaparusahan doon sa impiyerno at pagkakamit naman ng buhay na walang hanggang doon sa Paraiso? At kaninong aral ito? Aral ba ito ni Hesus? O ito ba'y doktrinang gawa lamang ng tao gaya ng sinabi ni Hesus:

"datapuwa't walang kabuluhan ang pagsamba nila sa akin, na nagturo ng kanilang pinakaaral ang mga utos ng mga tao." (Mateo 15:9)

Kung ang pagsamba kay Hesus ayon sa kanya ay walang kabuluhan at turo lamang ng tao at hindi niya turo lalo't higit na hindi ito nagmula sa Diyos, kung gayon ay may katotohanan ang sinabi ni San Pablo sa Bibliya: "Kung sa buhay lamang na ito tayo nagsisiasa kay Kristo, ay tayo sa lahat ng mga tao ang lalong kahabaghabag." (I Cor. 15:19)

Hindi nagkamali si Hesus ng sabihin niya na siya'y sasambahin ayon sa turo at utos ng tao. Hindi rin nagkamali si San Pablo ng sabihin niya na ang nagsisisamba kay Hesus at umaasa na nabayaran na ni Hesus ang

kanilang mga kasalanan ay magiging kahabaghabag sa araw ng Paghuhukom.

Ang Paniniwala ng mga Muslim

Kung may namamagitan sa mga Muslim at Kristiyano, isa ito, ang kaligtasan at kabayaran sa kasalanan ng tao sa pamamagitan ng pagkapako at kamatayan ni Hesus sa krus. Ang paniniwala ng mga Muslim ay tanging si Allah lamang ang maaaring magbigay ng kapatawaran tungo sa kaligtasan at buhay na walang hanggan. Ito ay mababasa sa maraming talata sa Banal na Qur'an:

In tu'adhibhum fa innahum'ibaduk, wa in tagfir lahum fa innaka antal 'azizul hakim.

"Kung parurusahan Mo (Allah) sila, sila ay iyong mga alipin, at kung patatawarin mo sila, katotohanan Ikaw tanging Ikaw ang Pinakadakila, ang nakababatid ng lahat." (Qur'an 5:118) (ang talatang ito ay salitang namutawi sa bibig ni Hesus).

Ang lahat ng mga Muslim ay hindi naniniwala na si Hesus ay naipako at namatay sa krus. Ang paniniwalang ito ay di ayon sa kaisipan ng sinumang Muslim kundi ayon sa pahayag ng Allah na itinuro ni Propeta Muhammad (saw) na mababasa sa talata ng Qur'an:

Wa qaulihim inna qatalnal masiha 'isabna maryama rasulallah, wa ma qatalahu wa ma salabuhu wa lakin shubbiha lahum, wa innal ladhinakh talafu fihl lafi shakkim minh, ma lahum bihi min 'ilmin illattiba 'ad dhanni wa ma qataluhu yaqina.

Bar rafa'ahullahu ilaih, wa kanallahu 'azizan hakima.

"at sinaabi nila (ng may pagyayabang) pinatay namin ang Kristo, Hesus anak ni Maria, ang apostol ng Diyos, datapuwa't, siya ay di nila napatay, o naipako man nguni't lumalabas lamang sa kanila na parang gayon nga at sila na nagsasalungatan ng pagkaunawa ay puno ng pagkalito at walang kaalam alam sa nagaganap. At ang naniniwala dito ay sumasangayon sa walang kabuluhang pag-aakala, sapagkat sa katotohanan siya (Hesus) ay di nila napatay. Bagkos kinuha siya ng Allah at dinala sa langit. Ang Allah ang pinakamakapangyarihan, walang hanggan ang Kanyang Kaalaman." Qur'an 4:157-158

Para sa isang Muslim, ang patotoong ito na si Hesus ay hindi namatay sa krus ay sapat na at hindi na kinakailangan pa ang maraming saksi sapagkat ang patotoong ito ay mula sa nag-iisang Diyos, Allah (swt) ang nakaaalam ng lahat maging ang mga pangyayaring naganap noong nakalipas na panahon, at maging mga pangyayaring magaganap pa lamang sa hinaharap. At kaninong patotoo at pagsaksi ang higit na totoo at dalisay kundi sa Diyos na nakababatid ng lahat ng nangyayari, lantad man o nakatagong ganap.

Sino ang tunay na saksi sa mga pangyayari doon sa bundok ng Golgota?
Ang mga sumulat ba ng ebanghelyo (Mateo, Marcos, Lukas, Juan).

Batay sa nakatala sa ebanghelyo ayon kay San Mateo na "si Hesus ay iniwan ng lahat ng mga alagad at nagsitakas." (Mateo 26:56).

Ayon sa talatang ito ang lahat ng alagad ni Hesus ay nagsitakas noong siya ay dakpin.

Samakatuwid, wala isa man sa kanila ang naroroon sa bundok na pinangyarihan at hindi nila nasaksihan ang lahat ng mga pangyayari at ang lahat ng kanilang isinulat na ebanghelyo ay batay lamang sa sabi-sabi, o haka-haka. Gayon din naman, dapat ba nating paniwalaan ang mga sinulat ni Pablo gayong batid din natin na hindi niya nakita man lamang at nakausap at nakasama si Hesus noong sila ay nandito pa sa daigdig.

Batid ko na walang tao na may sapat na kaisipan ang tatanggi na wala ng titibay pa sa patotoo ng Dakilang Allah (swt) ang tanging Diyos na nakababatid at nakakakita ng lahat.

Kung sinabi ni Allah (swt) na si Hesus ay hindi naipako at hindi namatay sa krus, sino ako, sino kayo, sino tayo upang hindi siya paniwalaan?

Para sa mga Muslim, sapat na ang isang patotoo kung ito ay nagmumula sa Diyos na nakaaalam ng lahat, Ang Dakilang Allah, ang Tanging Diyos ng sanlibutan.

Ang lecture na ilalahad ko sa inyo sa araw na ito ay isang bagay na alam kong pagtataasan ninyo ng kilay, ganoon pa man, nais kong ipaabot sa inyong lahat na ang paglalahad na aking gagawin ay walang personalan, hindi ko hangad na makasakit na damdamin, gagawin ko ito na ang tanging hangad ay ang maiparating sa inyo ang aming paniniwala hinggil sa isyung ito. Hesus - naipako nga ba sa Krus?

Ang nilalaman ng aking lecture ay ang mga sumusunod:

Ang mga ipinagpipilitang dahilan ng kamatayan ni Hesus sa krus.
Tunay na dahilan kung bakit nais ng mga Hudyo na ipako si Hesus sa krus.

Mga patunay mula sa Bibliya na si Hesus ay hindi namatay sa krus.

1. Ang mga ipinagpipilitang dahilan ng kamatayan ni Hesus sa krus.
Pangunahing aral sa Kristiyanismo na ang tao ay may manang sala mula sa unang magulang, Adan at Eba. Kasalanang dapat daw na mabayaran at ang kabayaran ay kamatayan. Ngunit ang doktrinang ito ng katubusan ng tao sa kasalanang mana ay hindi mababasa sa Matandang Tipan.

Hindi ba lubhang kataka-taka na hindi binigyang pansin ng mga naunang sumulat ng mga aklat sa Matandang Tipan ang tungkol sa doktrina ng Kasalanan mana?, Hindi lang iyon, bakit wala binanggit kahit ilang talata tungkol sa pagkakasalang ginawa nina Adan at Eba doon sa Paraiso, wala ba silang pakialam dito, o dahil hindi sila kasali dito?

Ganoon din naman, ang aral ding ito ay hindi namutawi sa bibig ni Hesus o maging ng kanyang labing-isang desipulo.

At gaano ba katotoo na ang tao ay may manang kasalanan? Kaninong turo ito? Turo ba ito ng Diyos? Turo ba ito ni Hesus? O turo lamang ito ni Pablo?

Kung ating babasahin ang unang aklat ng Genesis (1:1-21) tungkol sa ginawang pagsuway nina Adan at Eba doon sa Paraiso ay wala tayong mababasa na sinabi ng Diyos na ang kanilang pagkakasala ay mamamahin ng lahat ng saling lahi.

Ang mga talatang ito ay hindi man lamang nagpapahiwatig ng tungkol sa doktrina ng katubusan sa manang kasalanan mula sa dugo ng isang tao o dugo (?) ng Diyos mismo.

Kung atin namang susuriin ang aral ni Moses ukol sa kasalanan ng tao, iba din ang pahayag na ating makukuha.

Sa aklat ng Exodus, ang kautusang ibinigay kay Moses ay ganito:
"Huwag mong yuyukuran sila o paglilingkuran man sila; sapagka't Akong Panginoon mong Diyos, ay Diyos na mapanibughuin, na Aking dinadalaw ang katampalasan ng mga magulang sa mga anak, hanggang sa ikatlo at ikaapat na salin ng lahi ng mga napopoot sa Akin." (Exodus 20:5)

Ayon sa talatang ito, ang parusa sa mga taong sumamba sa mga diyos-diyosan ay mamamahin lamang hanggang sa ikatlo at ikaapat na saling lahi at hindi hanggang sa huling salin ng lahi.

Ganoon din naman ito'y para lamang doon sa mga napopoot sa Diyos. Ang mga tunay na sumasamba sa Kanya ay hindi kabilang dito.

Kung si Hesus naman ang ating tatanungin, iba rin ang kanyang itinuro. Hindi niya kaylan man itinuro na ang tao ay may manang kasalanan na kanyang dapat pagbayaran ng sarili niyang dugo. Bagkos sinasabi niya na ang mga bata ay walang kasalanan pansariling gawa o mana man.

"nang magkagayon ay dinala sa kaniya (Hesus) ang mga maliliit na bata, upang ipatong niya ang kanyang mga kamay sa kanila, at ipinalangin: at sinaway sila ng mga alagad. Datapuwa't sinabi ni Hesus, pabayaang ninyo ang maliliit na bata, at huwag ninyong pagbawalan silang magsilapit sa akin sapagkat sa mga ganito ang kaharian ng langit." (Mateo 19:13-14)

Kung sa mga bata ang langit, malinaw ng wala sila noong tinatawag na manang kasalanan.

Tanging si San Pablo lamang ang nagpasimula ng aral na ito (salang mana) na ating mababasa sa kanyang sulat sa mga taga Roma:

"Kung paano na sa pamamagitan ng isang tao ay pumasok ang kasalanan sa sanlibutan at ang kamataya'y sa pamamagitan ng kasalanan; at sa ganito'y ang kamatayan ay naranasan ng lahat ng mga tao, sapagkat ang lahat ay nangagkasala." (Roma 5:12)

". . .sapagkat kung sa pagsuway ng isa ay nangamatay ang marami, lubha pang sumagana sa marami ang biyaya ng Diyos, at ang kaloob dahil sa biyaya ng isang lalaking si Hesukristo." (Roma 5:15)

Kung ating susuriing mabuti ang talatang ito sa Roma 5:12, ganito ang nais ituro ni Pablo:

2. Pumasok ang kasalanan sa sanlibutan, pumasok ngunit hindi ibig sabihi'y minanang kasalanan ng lahat ng tao. Sapagkat kung ang pagpasok at pagmamana ay magkatulad ang kahulugan, samakatuwid ang lahat ng pumasok sa sanlibutan ay may kasalanang taglay.

Magkagayo'y si Hesus din ay sakop nito at hindi maililiban dito sapagkat siya ay pumasok din sa sanlibutan; may buto at laman katulad ng karaniwang tao.

Ang tanong: Si Hesus ba ay may manang kasalanan? Ang sagot ng mga Kristiyano ay wala!

Kung ganon, malinaw na hindi niya minana ang kasalanan ng kanyang ina na si Maria, at ito naman ang siyang katotohanan.

Datapuwa't, ang mga Paring Katoliko ay muling lumikha ng isa pang doktrina, ito ay ang tinatawag na 'Immaculate conception' upang palabasin naman na si Maria na Ina ni Hesus ay ipinaglihi at ipinanganak sa pamamagitan din ng isang himala, na anupa't si Maria na ina ni Hesus ay ipinanganak din na walang bahid kasalanan.

Batid kaya ng mga Kristiyano na ang mga Muslim ay naniniwala na si Maria na ina ni Hesus ay tunay na walang bahid ng anumang kasalanan ng ito ay ipanganak?

Nguni't ito'y hindi mula sa isang mahimalang kapanganakan, o mula sa nilikhang doktrina ng 'Immaculate conception', bagkos si Maria ay walang pagkakaiba sa ating lahat na ipinanganak na walang taglay na kasalanan, pangsarili man o mana.

Atin pang suriing mabuti ang talatang ito sa Roma 5:15, ganito ang nais ituro ni Pablo:

3. Nangamatay ang marami - nangamatay ang marami hindi ang lahat. Katunayan ang mga bata ayon kay Hesus ay hindi kabilang dito. Ngayon, kung ang tinutukoy dito ay kamatayang pisikal, lahat nga ay mamamatay, at kung lahat ay mamamatay upang patunayan lamang na ang lahat ay

may manang kasalanan, hindi ba't si Hesus din (ayon sa aral Kristiyano) ay tumikim din ng kamatayan, si Maria na kanyang ina ay tumikim din ng kamatayan? Samakatuwid, isinasama sila ng doktrinang ito na may minanang kasalanan.

Ganoon din naman, hindi ba't si Enoch at si Elijah ay hindi namatay, magkagayon, silang dalawa lamang ang walang manang kasalanan. Nguni't ito'y hindi paniniwalaan ng mga Kristiyano, para sa kanila ang mga ito ay taglay na manang kasalanan.

Ang ating muling tanong: Si Hesus ba ay may manang kasalanan? Wala, sapagkat ang lahat ng maling aral na ito ay itinuro lamang ni Pablo.

Dapat malaman ng mga nag-aangkin na sila ay Kristiyano na ang tunay na sinusunod nila ay si Pablo, na ang kanilang sinusunod ay hindi si Hesus na ipinadala ng Diyos kundi ibang Hesus na nilikha ni Pablo.

Inamin ito ni Pablo, hindi ito isang pagbibintang, sa sulat niya kay Timoteo kanyang sinabi:

"alalahanin mo si Hesukristo na muling nabuhay sa mga patay, sa binhi ni David, ayon sa aking ebanghelyo." (2 Timoteo 2:8)

Higit pang ipinagdiinan ni Pablo na iba ang kanyang ebanghelyo, at ito ay isinulat naman niya sa mga taga Galacia na ganito ang kanyang winika: "Datapuwa't kahimat kami, o isang anghel na mula sa langit ang mangaral sa inyo ng anumang ebanghelyo na iba sa aming ipinangangaral, ay matakawil" (Galacia1:8)

"Sapagkat aking ipinatatalastas sa inyo, mga kapatid, tungkol sa ebanghelyo na aking ipinangangaral, na ito ay hindi ayon sa tao, sapagkat hindi ko tinanggap ito sa tao, ni itinuro man sa akin, kundi aking tinanggap sa pamamagitan ng pahayag ni Hesukristo. (bersikulo 16) . . . Pagdakay hindi ako sumangguni sa laman at sa dugo; . . . ni inahon ko man sa Jerusalem silang apostol na nangauna sa akin . . ." (Galacia 1:11-12, 16-17)

Inamin dito ni Pablo ng may pagyayabang na ang ebanghelyong kanyang ipinangangaral ay hindi niya natutuhan sa labing-isang alagad ni Hesus. Ating pansinin kung gaano katalino si Pablo sa paglilihis ng tunay na aral ni Hesus; sa mga taga Galacia ay kanyang ipinagyabang ang ganito: "sapagkat ang naghanda kay Pedro sa pagka-apostol sa pagtutuli ay naghanda rin naman sa akin sa pagka-apostol sa mga hentil." (Galacia 2:6)

"Datapuwa't ang mga wari'y may dangal ng kaunti (maging anoman sila, ay walang anoman sa akin, ang Diyos ay hindi tumatanggap ng anyo ninoman). Silang may dangal, sinasabi ko, ay hindi nagbahagi sa akin ng anoman: . . .kundi bagkos ng makita nila na sa akin ay ipinagkatiwala ang ebanghelyo ng di pagtutuli, gaya rin naman kay Pedro ng ebanghelyo ng pagtutuli." (Galacia 2:8)

Sa mga talatang nabanggit ay nais ipagpilitan ni Pablo na ang tinanggap niyang ebanghelyo ay kaiba sa ebanghelyong tinanggap ni Pedro. Inihwalay ni Pablo ang mga tuli sa mga hindi tuli, ngunit kung ating babalikan ang Bibliya wala tayong mababasa na pinaghiwalay ni Hesus ang kanyang aral, maliwanag na kanyang sinabi na siya ay ipinadala lamang sa nawawalang tupa sa lipi ni Israel (na mga tuli).

"Datapuwat siya (Hesus) ay sumagot at sinabi, hindi ako sinugo kundi sa mga tupang nangaligaw sa bahay ni Israel." (Mateo 15:24)

Ganoon din naman, si Pedro at ang mga apostoles ay sa mga tuli lamang nagsi-pangaral.

"Ang labingdalawang ito'y sinugo ni Hesus, at sila'y pinagbilinan, na sinasabi, huwag kayong magsitungo sa alin mang daan ng mga hentil, at huwag kayong magsipasok sa alin mang bayan ng mga taga Samaria: kundi bagkos magsiparoon kayo sa mga tupang nangawaglit sa bahay ni Israel." (Mateo 10:5-6)

Napakaliwanagna si Pablo lamang ang lumikha ng sarili niyang ebanghelyo, ang ebanghelyo sa mga hentil o hindi mga tuli, at upang maging katanggap-tanggap ang kanyang kasinungalingan ay idinagdag pa niya ang ebanghelyo ng kamatayan ni Hesus sa krus, ang ebanghelyo ng pagkabuhay na mag-uli, at ang ebanghelyo ng pagbabayad sa kasalanang mana ng tao.

Ito'y ebanghelyo lamang ni Pablo at hindi ebanghelyo ng labing-isang apostoles, lalo't hindi ebanghelyo ni Hesus, isang napakalaking kalapastanganan sa Diyos. Isang nag-aanyong maamong tupa, nagbabalatkayong isang alagad ni Hesus.

Isa pang katangian ni Pablo ay ang pabago bago nitong doktrina. Isang halimbawa ay tungkol nga sa kasalanang mana ng tao.

Sa aklat nga ng Roma Roma 5:15, ay sinabi niya na ang lahat ay nagmana ng kasalanan sa unang lalaki na si Adan at ang naging bunga ay pagkamatay lamang ng marami, at ang aral niyang ito ay kaiba naman sa aral na ibinigay niya sa mga taga Corinto.

"at ang babaing may asawang hindi sumasampalataya ay nagiging banal sa pamamagitan ng kanyang asawa, at ang babaing hindi sumasampalataya ay nagiging banal sa pamamagitan ng kanyang asawa; sa ibang paraa'y ang inyong mga anak ay nangagkaroon ng kapintasan; ngunit ngayo'y mga banal." (1 Corinto 7:13-14)

Mula sa talatang ito ay sinalungat ni Pablo ang kanyang doktrina sa kasalanang mana, isang matibay na saligan na hindi kailangang ipako at mamatay si Hesus sa krus para sa kasalanan ng tao.

Ang aral ni Hesus upang maging malinis ang tao sa kasalanan ay humingi ng tawad sa Diyos, pagsisihan ang lahat ng kanyang ginawang mali, isapuso't isip na hindi na muli pa itong gagawin.

"magsidalangin nga kayo ng ganito; Ama namin na nasa langit ka, sambahin ang ngalan mo . . . at ipatawad mo sa amin ang aming mga kasalanan . ." (Lukas 11:2)

Winika dito ni Hesus, sambahin ang ngalan ng Diyos at hindi ang ngalan niya (Hesus), itinuro din niya na hilingin sa Diyos sa pamamagitan ng panalangin ang pagkakamit ng kapatawaran sa ating mga kasalanan, hilingin sa Diyos at ito ay ibibigay sapagkat kung hindi ibibigay ang kumpletong kapatawaran sa ating mga kasalanan ano pa ang saysay ng panalangin na kanyang iniaral.

Kaylanman si Hesus ay hindi magtuturo ng kasinungalingan. Kung ipagkakaloob na ng Diyos ang kapatawaran sa mga nagsisisi ng wagas ano pa ang magiging halaga upang ipako at mamatay si Hesus sa krus? Sinabi din ni Hesus:

"magsihingi kayo at kayo'y bibigyan; magsihanap kayo, at kayo'y mangasusumpong; magsituktok kayo, at kayo'y bubuksan; sapagkat ang bawat humihingi ay tumanggap; at ang humahanap ay nakasusumpong; at ang tumutuktok ay binibuksan. O anong tao sa inyo, ang kung siya'y hingan ng tinapay ng kanyang anak ay bato ang ibibigay? O kung hingan siya ng isda ay bibigyan niya ng ahas? gaano pa kaya ang inyong Ama na nasa langit na magbibigay ng mabubuting bagay sa nagsisihingi sa Kanya." (Mateo 7:7-11)

Humingi - Humanap - Kumatok.

Kung kapatawaran ang ating hinihingi hindi impiyerno ang ibibigay sa atin ng Diyos, Ito ang aral na itinuro ni Hesus. Sadyang ito'y taliwas sa doktrina ng pagbabayad ni Hesus ng kanyang buhay o dugo, ang kanyang aral, humingi ka ng tawad at ito'y iyong makakamtan, hindi na kailangan ang pakuan sa krus.

Kaya nga ipinanalangin niya doon sa hardin ng Getsemane na kung maaari ay lumagpas ito sa kanya, dahil wala ito sa utos na tinanggap niya sa Diyos ito'y hindi nga naganap

4. Tunay na dahilan kung bakit nais ng mga Hudyo na ipako si Hesus sa krus.

Ang isa sa dahilan kung bakit nais ipako ng mga Hudyo si Hesus sa krus ay mababasa natin sa Bibliya, na sinasabi:

"kaya nga, sinasabi naman ng karunungan ng Diyos, magsusugo Ako sa kanila ng mga propeta at mga apostol; at ilan sa kanila ay kanilang papatayin at paguusigin, upang hingin sa lahing ito ang dugo ng lahat ng mga propeta, na ibinubo buhat pa ng itatag ang sanlibutan; mula sa dugo ni Abel, hanggang sa dugo ni Zacarias . ." (Lukas 11:49-51)

Mababasa natin sa aklat ni Lukas na ganito ang winika ni Hesus:

"Gayon ma'y kailangang ako'y yumaon sa aking lakad ngayon at bukas at sa makalawa: sapagkat hindi mangyayari na ang isang propeta ay mamatay sa labas ng Jerusalem. Oh Jerusalem' Jerusalem, na pumapatay sa mga propeta, at bumabato sa mga sinugo sa kanya." (Lukas 13:33-34)

Sa aral na ito ni Hesus, itinuro niya na ang pumapatay sa mga propeta ay ang mga Hudyo, at hihilingin sa lahing ito ang dugo ng pinatay nila, kaya't kung si Hesus man ay napatay nila, sa kanila sisingilin ng Diyos ang dugong binubo nila at mali ang aral na ang mga taong walang kinalaman sa pagkapako ni Hesus doon sa krus ang siyang sisisihin na dahilan ng kamatayan (daw) niya.

Inako na ng mga Hudyo

"kaya't ng makita ni Pilato na wala siyang magawa, kundi bagkos pa ngang lumalala ang kaguluhan, siya'y kumuha ng tubig, at naghugas ng kanyang mga kamay sa harap ng karamihan, na sinasabi, wala akong kasalanan sa dugo nitong matuwid na tao; kayo ang bahala niyan. At sumagot ang buong bayan at nagsabi, mapasaamin ang kanyang dugo, at sa aming mga anak." (Mateo 27:24-25)

Kung sino ang nagkasala, sila ang parusahan.

Kung inako na ng mga Hudyo ang dugong nabuhos kay Hesus bakit ipinangangaral parin ng mga Kristiyano na ang inosenteng tao ang siyang dahilan ng kamatayan ni Hesus sa krus? Ang masakit pa nito ay ang maling paratang na pati ang mga hindi pa ipinanganganak ay kabilang na dito.

Isang napakalaking kalapastanganan sa Diyos na sabihing nilikha Niya ang mga bata na may taglay ng kasalanan. Ang bawa't bata ay malinis sa kanilang pagkasilang sa mundong ito, kaya lamang sila magkakaroon ng kasalanan kapag lumabag na sila sa mga ipinag-uutos ng Diyos.

Ang aral na nagsasabing inihanda na ng Diyos si Hesus upang maging alay para sa ikatutubos ng manang kasalanan ng tao ay sumasalungat at hindi naayon sa mga nakasulat sa Bibliya.

Sapagkat kung sadyang si Hesus ay inihanda na ng Diyos upang maging alay, at kung batid din ito ni Hesus, ano ang dahilan at nais niya itong lumagpas sa kanya?

Atin ding mababasa ang ganito sa Bibliya, na nagsasabing: "Datapuwa't kung nalalaman ninyo kung ano ang kahulugan nito, habag ang ibig Ko, at hindi hain." (Mateo 12:7)

"Sapagkat Ako (wika ng Diyos) ay nagnanasa ng kaawaan at hindi hain; at ng pagkakilala sa Diyos higit kaysa sa mga handog na susunugin." (Oseas 6:6)

Napakaliwanag naman siguro nito upang ating maunawaan ang nais ng Diyos.

Katotohanan habag at pagkakilala ang nais ng Diyos at hindi hain. Kung si Hesus na walang kasalanan ay inihain ng Diyos para sa mga makasalanan nasaan na ang sinasabi Niyanghabag dito?

Kung ipipilit ang aral na nasusulat sa Juan 3:16 na nagsasabing:

"sapagkat mahal ng Diyos ang sanlibutan (na makasalan), na ibinigay Niya ang Kanyang anak . . ."

Ang ating tanong: Mas marapat pa bang pag-ukulan ng pagmamahal ang mga makasalanan na walang ginawa kundi suwayin ang utos ng Diyos kaysa sa walang ninais kundi ang sambahin ang Diyos at paglingkuran?

Nasaan na ang aral sa Oseas 6:6, na nagsasabing: Ang pagkakilala sa Kanya ang higit Niyang kinalulugdan kaysa sa mga alay?

Ang katotohanan, hindi itinakda ng Diyos na si Hesus ay mamatay sa krus. At ang dahilan kung bakit nais ipako at patayin si Hesus ng mga Hudyo ay sapagkat ito'y malaon na nilang gawain sa kanilang mga propeta, mula pa kay Abel, Zacarias, hanggang kay Juan Bautista.

Ang maling paratang kay Hesus

Isa pang dahilan kung bakit nais ng mga Hudyong ipako si Hesus ay ang mali nilang paratang dahil sa mali nilang pagkaunawa sa mga pahayag na ginagawa ni Hesus, na ipinapantay daw ni Hesus ang kanyang sarili sa Diyos at nagaangkin na siya ay isang diyos.

Huwag nating kalilimutan na si Hesus ay gawi na ang mangaral sa pamamagitan ng mga matatalinhagang salita (Parables). Kaya't madalas na hindi nga siya maunawaan ng mga Hudyo at maging ng kanyang mga alagad. At ang paniniwalang ito na si Hesus ay diyos ang siya ring paniniwala ng mga Kristiyano.

Ang tanong: Sinabi nga ba ni Hesus na siya ay diyos?

Ating pag-aralan ang talata sa Bibliya ng ginagamit na patunay ng mga Kristiyano na sinabi daw ni Hesus na siya ay diyos.

Sa aklat na sinulat ni Juan ay ganito ang mababasa: "Ako at ang Ama ay iisa" (10:30)

Saan sila iisa? sa pagkadiyos? Hindi!

Ang problema sa ganitong uri ng pagkaunawa sa isang talata lamang ang naglalayo sa tao sa tunay na kahulugan ng buong salaysay sapagkat sa mga sumunod na talata ay ganito ang magbibigay liwanag sa kahulugan ng tinuran ni Hesus, at kung saan sila iisa Diyos

bersikulo 27-28: "dinirinig ng aking mga tupa ang aking tinig, at sila'y aking nakikilala, at sila'y nagsisisunod sa akin. at hindi sila maaagaw ng sinuman sa aking mga kamay."

bersikulo 29: "ang aking Ama, na sa kanila ay nagbigay sa akin, ay lalong dakila kaysa sa lahat, at hindi sila maaagaw ninuman sa kamay ng Ama." Hindi sariling pag-aari ni Hesus ang mga tupang nangaligaw, ito ay ibinigay lamang sa kanya ng Diyos. Nang sabihin ni Hesus na hindi sila maaagaw ninuman sa kanyang mga kamay ito'y sapagkat hindi niya pahihintulutan na kaligtaan ang anumang bagay na ipinagkatiwala sa kanya ng Diyos, at lalong hindi magagawa ng sinuman na agawin ang mga tupang ito sa kamay ng Diyos.

Iisa sila sa hangarin at iisa sa pag-iingat sa mga naligaw na tupa ngunit hindi iisa sa pagkadiyos, sapagkat isa ang nagbigay na lalong Dakila sa lahat, at isa ang tumanggap na mababa kaysa sa nagbigay, pinatotohanan ito ni Hesus.

Mula sa talatang ito ay ating mauunawaan ang nais ipahayag ni Hesus ng kanyang sabihin na siya at ang Diyos ay iisa, sila ay iisa ang layunin sa mga naligaw na tupa, iisa ang kanilang hangarin at ito ay upang ingatan na wala ng mangawala pa sa mga tupa.

Ang katangian ng mga tupa ni Hesus

Dinirinig ng tunay na tupa ni Hesus ang kanyang tinig.

Sila'y nakikilala ni Hesus at sumusunod sa kanya hindi kanino pa man.

Sila ay ang mga nangaligaw na tupa sa bahay ni Israel.

Si Hesus ay ipinadala lamang sa partikular na bansa at sa partikular na panahon, at sa partikular na tao, kaya't tayo ay hindi sakop ng kanyang misyon,.

"hindi ako isinugo kundi sa mga tupang nangaligaw sa bahay ni Israel." (Mateo 15:24)

"at (itinalaga siya) bilang Sugo sa mga anak ni Israel." (Qur'an 3:49)

Tanda ng mga hindi tunay na tupa ni Hesus

"hindi ang bawa't nagsasabi sa akin; panginoon, panginoon ay papasok sa kaharian ng langit, kundi ang gumaganap ng kalooban ng aking Ama na nasa langit. Marami ang mangagsasabi sa akin sa Araw na yaon (araw ng

paghuhukom) panginoon, panginoon, hindi бага nagsipanghula kami sa iyong pangalan, at sa pangalan mo'y nangagpalayas kami ng mga demonyo, at sa pangalan mo'y nagsigawa kami ng maraming gawang makapangyarihan?

At kung magkagayo'y ipahahayag ko sa kanila, kailanma'y hindi ko kayo nangakikilala, magsilayo kayo sa akin, kayong manggagawa ng kalapastanganan." (Mateo 7:21-23)

Ang pitong (7) katangian ng mga hindi tunay na tupa ni Hesus.

1. Hindi sila mula sa lipi ni Israel.
2. Ang tumatawag ng panginoon kay Hesus sa mali nitong kahulugan
3. Nagsipanghula sa pangalan ni Hesus.
4. Nagpalayas ng demonyo sa pangalan ni Hesus.
5. Gumawa ng himala sa pangalan ni Hesus.
6. Hindi sa Ngalan ng Diyos inialay ang mga gawa.
7. Mga gumagawa ng katampalasan.

Kung tinawag man si Hesus na panginoon ng mga Hudyo mula sa mga naligaw na tupa ang kanilang pagkahulugan ay hindi bilang isang diyos.

Ngunit ang pagkahulugan ng mga Kristiyano kapag tinawag nilang panginoon si Hesus ay diyos, kaya't sa wakas ng panahon sila ang sasabihan ni Hesus na hindi niya nakikilala. Ating pakatandaan na kailanma'y hindi namutawi sa mga bibig ni Hesus na siya ay diyos at dapat na sambahin.

May mga Kristiyano na ipipilit na sila ay may kaligtasan at ito'y batay sa mga talatang:

"hindi ang bawat nagsasabi sa akin panginoon, panginoon."

Sinasabi nila na totoong may mga taong hindi tatanggapin at mayroon ding tatanggapin si Hesus sa mga nagsasabi ng panginoon sa kanya batay sa salitang hindi bawat, ngunit ang hindi bawat dito ay Hudyo at hindi Kristiyano.

Ang malaking bilang sa mga tumatawag kay Hesus ng panginoon ay mga Kristiyano, sila ang sasabihan na hindi niya nakikilala sapagkat sila ay hindi mula sa lipi ni Israel.

Sa bersikulo 34 ay winika ni Hesus: "hindi бага nasusulat sa inyong kautusan, aking sinabi (ang Diyos ang nagsabi nito), kayo'y mga diyos, kung tinawag Niyang mga diyos yaong dinatnan ng salita ng Diyos (at hindi maaaring sirain ang kasulatan).. bakit sinasabi ninyong nilalapastangan ko ang Diyos ng sabihin kong ako'y anak ng Diyos (na

higit na mas mababa ang kahulugan, na sila ay mga diyos at si Hesus ay anak lamang).

Kung ang mga Hudyo nga naman ay tinawag ng Diyos na mga diyos, na ang kahulugan ay hindi tunay na diyos na gaya Niya, at ito'y hindi maituturing na kalapastangan sa Diyos, higit nga naman na di kalapastangan ng sabihin ni Hesus na siya ay anak lamang gaya ng pagiging anak ng lahat na sumusunod sa Diyos, at hindi Diyos na gaya ng Diyos na Lumikha ng lahat batay sa pagkaunawa ng mga Hudyo at paniniwala ng mga Kristiyano.

Sa paliwanag na ito ni Hesus, pinatutunayan niya na kailanman ay niya sinabing siya ay tunay na diyos at mali ang paratang ng mga Hudyo at maling mali ang paniniwala ng mga Kristiyano na siya nga ay diyos. gayunpaman, hindi parin maunawaan ng dalawang grupong ito ang ibig sabihin ni Hesus na siya ay hindi isang diyos.

5. Mga patunay mula sa Bibliya na si Hesus ay hindi namatay sa krus.

Isa sa pinakamatibay na patunay na si Hesus ay hindi namatay sa krus ay batay mismo sa propesiyang sinabi niya na nasusulat sa Mateo 12:39, 16:4, at Lukas 11:29.

Winika ni Hesus sa kanyang propesiya:

"Isang lahing masama at mapangalunya ay humahanap ng anumang tanda kundi tanda ng Propeta Jonas: sapagkat kung papaanong si Jonas ay napasa tiyan ng isang balyena na tatlong araw at tatlong gabi ay ganoon din mapapasa ilalim ng lupa na tatlong araw at tatlong gabi ang anak ng tao."

Isa lamang tanda ang ibinigay ni Hesus at ito ay ang tanda o milagrong naganap kay Propeta Jonas.

Ang tanong: Ano ba ang tanda o milagrong umiinog sa buhay ni Propet Jonas?

Upang ating malaman, balikan natin ang mga pangyayari na naganap kay Propeta Jonas, at ito'y nasusulat sa Matandang Tipan ng Bibliya, sa aklat na ang titulo ay mismong pangalan ni Propeta Jonas, at sa unang pahina ay mababasa natin na siya ay inutusan ng Diyos na magpunta sa Nineve upang mangaral, ngunit hindi siya sumunod bagkos siya ay tumakas patungong Tarsis patungong Joppe.

Doo'y nakakita siya ng sasakyang pandagat at sumakay doon papuntang Tarsis. Ngunit ang Diyos ay nagpadala ng malakas na hangin sa dagat at nangatakot ang lahat ng nakasakay at dumaing ang mga ito sa kani-kanilang diyos.

Ngunit di parin tumigil ang unos, at sa wakas ay nalaman nila na ang dahilan ay ang pagtakas ni Jonas at di pagtalima sa utos ng Diyos. Kaya't napagpasyahan nila na ihagis si Jonas sa dagat upang mapayapa na ang panahon.

Noong nasa dagat na si Jonas, nilulon siya ng isang malaking isda at siya ay nanatili duon sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi.

Ito ang sinasabi ni Hesus na milagrong naganap kay Jonas at ito ang tanda na ibinigay niya sa mga Hudyo at maging sa mga darating pang salin lahi ng tao.

Narito ang milagro o tanda na nais ilarawan ni Hesus sa kanyang sarili.

1. Nang ihagis si Jonas sa dagat siya ay buhay pa: ganoon din naman, ayon sa Bibliya, ng dalhin si Hesus sa bundok ng Golgota siya ay buhay din.

Ang maaaring pagkakaiba nina Jonas at Hesus ay ang kusang pagsasabi ni Jonas na ihagis siya sa dagat, hindi upang kainin siya ng isda, kundi upang tanggapin ang maaari niyang maging kamatayan. Ngunit kaiba nga si Hesus na tila ayaw niyang maganap sa kanya ang hirap doon sa krus, kaya't hiniling niya sa Diyos doon sa hardin ng Getsemane na kung maaari ay lumagpas sa kanya ang sarong paghihirap (at pinaniniwalaan ng mga Muslim na dininig ng Diyos ang dalanging ito ni Hesus).

Ang maaaring dahilan kung bakit ito lang ang tandang ibinigay ni Hesus sa Bibliya ay sapagkat ang mga Muslim, Hudyo at Kristiyano ay pawang nagkakaisa sa paniniwala na ang milagrong ito ay tunay na naganap kay Propeta (saw).

Kaya't kung tatanungin mo ang tatlong ito (Muslim, Hudyo at Kristiyano) kung buhay ba si Jonas ng itapon sa dagat?

Ang sagot ng tatlong ito ay Buhay!

Matapos nito, si Jonas ay nilulon ng isang malaking isda. Ang tanong, si Jonas ba ay buhay ng lulunin ng isda?

Ang malakas na isasagot ng tatlong ito siya ay Buhay!

Muling tanong, nang nasa tiyan na si Jonas ng malaking isda sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi . . . Patay ba siya o buhay?

Muli ang malakas na isasagot ng tatlong ito (Muslim, Hudyo at Kristiyano) siya ay . . Buhay!

Muling tanong, nang iluwa ng isda si Jonas makalipas ang tatlong araw at tatlong gabi sa loob ng tiyan ng isda, siya ba ay Patay o buhay?

Muli ang malakas na isasagot ng tatlong ito (Muslim, Hudyo at Kristiyano) siya ay Buhay!

Ito ang tinatawag na milagro ng mga milagro, sapagkat milagrong mabuhay pa ang isang tao kahit siya ay inihagis sa nagngangalit na dagat.

Milagro ng mga milagro sa dahilang nabuhay pa ang isang tao kahit na siya ay nilulon ng isang malaking isda.

Milagro ng mga milagros sapagkat nabuhay pa ang isang tao kahit na siya ay nanatili sa tiyan ng isang isda ng tatlong araw at tatlong gabi.

Milagro ng mga milagro sa dahilang siya ay buhay pa rin ng iluwa ng isda. Ito ang milagro ng mga milagro na si Jonas ay nanatiling buhay sa tiyan ng malaking isda at hindi tumikim ng kamatayan.

Ito rin ang tanda na inihula ni Hesus na mangyayari sa kanya, na di siya mamamatay kung sakaling siya man ay ipako sa krus at kung sakaling siya man ay dalhin sa libingan at manatili doon sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi.

Samakatuwid baga'y hindi na niya kailangan pang mabuhay na mag-uli sapagkat hindi ito naganap kay Jonas.

Kung ating itatanong ang ganito, si Hesus ba ay namatay doon sa krus o nanatili siyang buhay?

Ang sagot ng mga Muslim Buhay *
Ang sagot ng mga Hudyo Patay
Ang sagot ng mga Kristiyano Patay

Ang paniniwala ng mga Muslim na si Hesus ay hindi namatay sa krus o naipako ay batay sa mga talatang naitala sa Qur'an 4:157.

Kung ating itatanong ang ganito, si Hesus ba ay patay o buhay ng ipasok sa libingan?

Ang sagot ng mga MuslimBuhay *
Ang sagot ng mga Hudyo Patay
Ang sagot ng mga Kristiyano Patay

Kung si Hesus ay namatay sa krus, at patay sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi sa libingan, kung ganoon, hindi natupad ang hula niya tungkol sa kanyang pagkakatulad kay Propeta Jonas na nanatiling buhay at hindi dumanas ng kamatayan.

At siya'y magiging sinungaling sa kanyang tinuran na kaylanman ay hindi niya ginawa sa kanyang buhay.

Kung sinabi niyang siya ay matutulad kay Propeta Jonas, na hindi dumanas ng kamatayan, ito nga ang tunay na naganap sa kanya, siya ay hindi lumaspang ng kamatayan.

Ang malaking problema sa mga Kristiyano, mas marunong pa sila sa tinatawag nilang panginoon.

Sinabi na ni Hesus na matutulad siya kay Jonas na hindi dumanas ng kamatayan subalit ipinagpipilitan pa rin nila na siya ay namatay, isa lamang dito ang nagsisinungaling, at naniniwala ang mga Muslim na kaylanman ay hindi nagsinungaling si Hesus.

Sa kanila ay angkop ang sinabi ni Hesus na nasusulat sa aklat ni Mateo na ganito ang sinasabi:

"at natutupad sa kanila ang hula ni Propeta Isaias na sinasabi, sa pakikinig inyong maririnig, at sa anumang paraa'y hindi ninyo mapag-uunawa, at sa pagtingin ay inyong makikita, at sa anumang paraa'y hindi ninyo mamamalas." (Mateo 13:14)

Dagdag na patotoo: Na si Hesus ay hindi naipako o namatay sa krus. Sapat na sana ang patunay na ito ni Hesus na nasusulat sa Bibliya upang matanggap natin na siya ay hindi namatay doon sa krus, ngunit para sa lalong ikatitibay at ikaliliwanag ng lahat, atin pang siyasatin ang iba pang pangyayaring uminog sa panahon ng krusipiksiyon daw ni Hesus.

1. Si Hesus ay nanalangin ng taimtim sa Diyos doon sa hardin ng Getsemane na lumagpas nawa ang saro ng paghihirap at kamatayan sa kanya. (Lukas 22:44).

At ito naman ay tinugon ng Diyos, gaya ng nasusulat sa aklat ni Santiago: "malaki ang nagagawa ng maningas na panalangin ng taong matuwid." (Santiago 5:16)

Batid ko na sasang-ayon ang lahat na si Hesus ay isang matuwid na tao, kung gayon ay tugma lamang sa kanya ang pahayag na ito ni Santiago. At ang katotohanang ito ay pinatunayan din naman at binigyang tibay pa ng mga talatang nasusulat sa aklat ng Hebreo:

"Na siya (Hesus) sa mga araw ng kanyang laman ay naghandog ng mga panalangin at mga daing na sumisigaw ng malakas at lumuluha doon sa may kapangyarihang makapagligtas sa kanya sa kamatayan, at siya ay dininig dahil sa kanyang banal na takot." (Hebreo 5:7)

2. Sa isa pang talata sa Bibliya ay ating mababasa:

at nang makitang siya'y patay na ay hindi na nila binali ang kanyang mga hita. (Juan 19:32)

Dalawang bagay ang dapat bigyan ng pansin dito.

a. Ano ang nakita nila kay Hesus upang sabihin ng may katiyakan na siya nga ay patay na?

Ano man ang mangyari, kinakailangan pa rin ng isang tao ang isang masusing pagsisiyasat upang maging tumpak ang kanyang paghusga na ang isang tao ay ganap ngang patay at hindi sa pamamagitan ng pagtingin lamang.

Sa makabagong pamamaraan gagamit muna ang isang tao ng instrumento bago siya makatiyak na ang isang tao nga ay ganap ng patay, at kailanma'y hindi tatanggaping totoo ang deklarasyon ng isang tao kung ang pinagbabasihan ay ang nakikita laman ng kanyang mga mata.

Kung ganoon, ang tamang salita sa (bersikulo 32) ay ganito: "nangagsiparoon na nga ang mga kaawal at kanilang inakalang siya'y patay na.

b. Ikalawang dapat pansinin ay ang mga talata sa bersikulo 34 na ganito ang sinasabi:

"gayon man ay inulos ang kanyang tagiliran ng isang sibat ng isang kawal, at pagdaka'y lumabas ang dugo at tubig."

Tanong: Bakit sa tagiliran lamang inulos at hindi sa puso? Makamamatay ba ang pagsibat sa tagiliran? Ganito ba ang paraan ng paniniguro upang ang tao ay tuluyang mamatay?

Kung tinatangap natin na ang mga sundalong Romano ay hindi naglalaro sa kanilang tungkulin, at ang isa nilang katangian ay ang pagiging isang brutal sa pagsunod sa utos na sa kanila ay ibinigay, kaya't hindi angkop na sa tagiliran lamang nila ito sisibatin kung nais nilang siguruhin na si Hesus ay patay.

Sa makabagong panahon ay hindi magiging katanggap-tanggap ang ganitong uri ng pagtupad ng isang kawal sa utos ng nakatataas sa kanya, maliban na lamang kung ang utos sa kanya ay sibatin lamang ito sa tagiliran, ngunit kung ang utos ay tiyakin ang kanyang kamatayan, sinisiguro kong sa puso niya ito babanatan.

Tungkol naman sa 'Pagdaka'y lumabas ang dugo at tubig', ayon sa Encyclopedia Biblica, mula sa artikulo tungkol sa KRUS na si Hesus ay buhay ng siya ay sibatin sa tagiliran, ito ang kinukumpirma ng dagliang pagdaloy ng dugo at tubig.

3. Sa bersikulo 33, ito ang sumunod na nangyari: "hindi na binali ang kanyang mga hita"

Hindi na binali ang alin? Ang mga hita, bakit hita lamang ang dapat baliin, ikamamatay ba ng isang tao kung sakaling balian siya ng mga hita? Ang sagot ay hindi.

4. Atin ding pansinin ang dalawang kasama ni Hesus sa krus, tulad ni Hesus sila man ay pinalo din at nagpasan ng krus, higit na mas mapalad pa nga si Hesus sa dalawa dahil may tumulong sa kanya sa pagbuhat ng kanyang krus ng ito ay hindi na niya nakayanan.

At ayon din sa Bibliya pareho ding ipinako ang dalawang kasama niya, ngunit hindi agad namatay kaya't binalian muna sila ng mga buto at hindi lamang mga hita upang sila ay mamatay na.

Ang muli nating tanong: bakit ang dalawang kasama ni Hesus ay buhay pa? At bakit hindi hita lamang ang binali sa kanila? At bakit si Hesus ay madaling namatay gayong parehas na hirap din ang dinanas nila, mas matibay pa ba ang tao higit sa diyos.

Ikamamatay ba kaagad ni Hesus ang palo at pagpapasan ng krus? Kung ang sasabihin na ang dahilan ay sapagkat ibinigay na niya agad ang kanyang buhay gaya ng nais palabasing dahilan sa ebanghelyo ni Juan, malinaw na hindi ito kinuha o nakuha sa kanya.

Kung ito ang buong katotohanan, kung gayon, walang pumatay sa kanya, at kung walang pumatay sa kanya, wala ring mananagot sa dugo, at kung walang mananagot sa kanyang dugo maliwanag din na walang sasaguting kabayaran ang kanyang dugo.

At dahil sa pangyayaring ito ang doktrina ng pagtubos sa sala ng tao ay hindi nagkaroon ng katuparan na siya namang totoo, sapagkat ang tao ay walang manang kasalanan na dapat bayaran ni Hesus.

Dapat din nating malaman na tatlong oras lamang ang itinagal nilang tatlo doon sa krus (Life of Jesus, by: Dean Farrar, p. 421).

'nangilalas si Pilato ng malamang siya (Hesus) ay patay na.' (Marcos 15:44)

Kaya't ng ibalita kay Pilato na si Hesus ay patay na ay nangilalas siya, at bakit siya nangilalas?

Sapagkat bihasa si Pilato na magpapako ng tao sa krus at batid niya na ito ay tumatagal ng higit pa sa 24 oras, at hindi sa loob lamang ng tatlong oras.

5. Sa iba pang talata sa Bibliya ay ganito ang ating mababasa:

"noong unang araw ng linggo ay naunang nagpunta si Maria Magdalena sa libingan." (Juan 20:1)

Sa Marcos 16:1, ay sinabi ang dahilan ng pagpunta ni Maria Magdalena doon sa libingan, ito'y upang pahiran niya si Hesus ng langis.

(ang orihinal na kataga nito sa wikang Hebreo ay masaha na ang ibig sabihin ay (to massage).

Ang muling tanong: Kung si Hesus nga ay patay na sa loob ng tatlong araw ang tiyak na mangyayari sa kanyang katawan ay magsisimulang lumambot o maagnas, at kapag ito ay minasahe ay tiyak na ang laman ay mabibiyak, o magkakaroon ng hindi mabuting kaganapan, at ano ang halaga ng masahe sa taong patay? Ito'y mahalaga lamang sa taong buhay.

Dapat din nating tandaan na si Maria Magdalena ang tunay na saksi sa mga naganap doon sa Golgota at malaki ang posibilidad na batid niya na si Hesus ay hindi namatay at ito ang dahilan kaya't maagang maaga pa lamang ay sumugod na siya doon sa lugar na pinagdalan nila kay Hesus, ating tandaan na ito ay hardin, maraming tanim na maaaring makain.

Sa pagsapit ni Maria Magdalena doon sa libingan ay laking pagkagulat niya ng hindi niya natagpuan si Hesus. Kaagad niya itong hinanap sa paligid at bagamat nakita niya si Hesus pero hindi niya ito nakilala, at napagkamalan pa niya itong isang hardinero, at ang tanong ni Maria: "Ginoo saan ninyo siya dinala, ituro ninyo sa akin at kukunin ko siya." (Juan 20:14)

Napagkamalang hardinero ni Maria si Hesus:

Isang malaking katanungan: Mukha bang hardinero ang tao kapag muli siyang nabuhay? Ang sagot ay hindi, pero bakit nga napagkamalang hardinero ni Maria si Hesus, malabo na ba ang mga mata ni maria? Ang sagot na muli ay hindi, hindi niya ito nakilala dahil sa husay ng pagpapanggap ni Hesus.

Nagpanggap na hardinero o nagbalatkayong hardinero si Hesus hindi para ituro na ang tao kapag muling nabuhay ay magiging anyong hardinero, kundi siya ay nagtatago pa rin sa mga Hudyo upang huwag makilala.

At bakit ayaw niyang makilala ninuman? Ang tunay na dahilan ay sapagkat hindi naman siya namatay, lalo't higit na di siya muling nabuhay. Kung siya ay muling nabuhay bakit kailangan pa niyang magbalatkayo?

Hindi ba't dapat lamang na ipahayag niya ito sa lahat sapagkat ang muling pagkabuhay mula sa kamatayan ay milagrong ninanais ninuman? Bakit nga siya nagbalatkayo? Dahil hindi nga siya namatay at hindi niya nanaisin na doon ay maipako at pahirapan.

Kung papansinin din natin ang tanong ni Maria Magadalena, ang sinabi niya ay kung saan dinala at hindi kung saan inilibing na ibang lugar.

Bakit nga naman itatanong ni Maria kung saan inilibing na ibang lugar si Hesus ganoong nakalagak na ito doon at iyon ay isang libingan. Ang hiling pa niya ay ituro sa kanya at kanyang kukunin.

Kung totoong patay na si Hesus, paanong kukunin ni Maria ang bangkay nito ng nag-iisa?

Paano niya ililibing ito ng nag-iisa? Kaya niya sinabing ituro sa kanya at kukunin niyang mag-isa dahil alam ni Maria Magdalena na si Hesus ay buhay at maaari itong maglakad o maaari niya itong alalayang lumakad, dahil hindi nga binali ang mga hita ni Hesus. Ang isa pa nating dapat bigyan ng masusing pag-iisip ay ito: Walang ebanghelyo (Mateo, Marcos, Lucas, Juan) ang nagsasabi na ang ina ni Hesus ay dumalaw doon sa libingan.

Hindi ba katakatakang isipin na hindi dinalaw ng isang ina ang libing ng kanyang anak? Na mas mabuti pa ang ibang tao at nagawa siyang dalawin?

Hindi ba posible na kaya hindi dumalaw ang ina ni Hesus doon sa libingan ay sapagkat batid na niya na si Hesus ay iniligtas na ng Diyos mula pa noong gabi ng pagdakip sa kanya gaya ng paniniwala ng mga Muslim? Na batid narin ni Maria na ang taong nakalibing doon ay ibang tao na naipalit sa kanyang anak at siyang naipako sa krus tulad ng sinabi ng Dakilang Allah sa Banal na Qur'an?

Maaaring kaya hindi dumalaw ang ina ni Hesus doon sa libingan ay sapagkat magkasama na sila ng kanyang pinakamamahal na anak sa isang lugar na sila lamang ang nakaaalam?
Huling Pananalita

Ito ang argumento, si Hesus ay hindi namatay sa krus batay sa mga nakatala sa pahina ng Bibliya.

At muli, ang patunay ng mga Muslim na si Hesus ay hindi namatay sa krus ay batay sa sinabi ng Allah sa Banal na Qur'an 4:157, kinuha Niya ito at itinaas Niya sa langit upang muli siyang ipadala sa darating na huling panahon upang ituwid ang mga maling aral na inilalagay ng mga tao sa kanyang mga bibig na sa katotohanan ay gawa gawa lamang nila upang umayon sa pansarili nilang mga hangarin.

Conclusion:

Ito ang katotohanan, si Hesus ay hindi namatay sa krus. Ito'y batay sa isang maingat na pagsasaliksik sa mga katotohanang itinago ng mga lider Kristiyano hinggil sa doktrina ng kasalanang mana, mga aral na hindi namutawi sa labi ni Hesus, partikular na ang doktrina ng katubusan sa manang kasalanan ng tao na pilit na ilalapat na dahilan upang siya ay mamatay sa Krus. Ayon na rin kay Hesus, ang pagkakamit ng buhay na walang hanggan ay nasa pagpapasakop, pagsunod sa utos, at pagkilala sa Dakilang Lumikha ng sanlibutan, Allah subhanahu wa ta'ala.

Wa akhiru dawana anil humdulillahi rabbil alameen